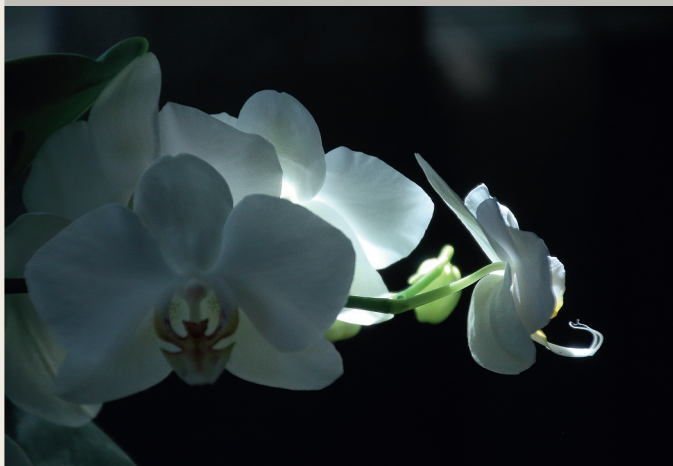

ORKIDEA ONNEKSI

Sanoja kuvitellulle runoilijalle

Katri Ikonen, Matti Kivilahti, Tomi Voronin & Teemu Paarlahti

Orkidea onneksi

*Katri Ikonen, Matti Kivilahti,
Tomi Voronin & Teemu Paarlahti*

Orkidea onneksi

Sanoja kuvitellulle runoilijalle

Tekijät omistavat nämä kirjoitelmat mahdolliselle sisarelleen hänen täyttyäessään. Tekstit ovat fiktiota eli jossain maailmassa totta.

Orkidea onneksi: sanoja kuvitellulle runoilijalle
Toimittanut Teemu Paarlahti

© 2022 Katri Ikonen; Matti Kivilahti; Teemu Paarlahti; Tomi Voronin

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-6537-1

”Elämä jatkuu.”

Sanonta Satakunnasta ja kaikkialta, missä mennään niin ja näin. On orkidea onneksi. Sininen murtuu violettiin, mutta taivaanranta pysyy ja tämä kaksitoistatahtinen sinusrytmissä. Kysytään voimalaskelmia ja merkityksiä. Sordiinoa alttoviuluun, kaikkia elämämme tarpeita.

*Tältä vuoteelta,
näiden happiviiksien takaa en näe taivasta.
Mutta on punainen piste: olet tässä.*

*Lääkäri on minusta kaunis,
pelastus ja maailmanrauha
hänen silmäluomiensa levollisissa liikkeissä.*

Teemu Paarlahti

(sanoja)

Katri Ikonen

Hervantalaiset

*(kai sulle runosisko saan
kirjoittaa ja omistaa)*

makaan vihreän kankaan takana, oikea käsi ojennettuna
voin vain maata, tehdä eimitään ja tässä tapahtuu
enemmän kuin päiviä viikossa,
makaan käsi ojennettuna, ahdas rannekanava puuduttaa sormet
lääkäri avaa ranteen, verityhjiö hylkii sykettä, minä makaan
välillä unohdan hengittää, hoitaja pitää kiinni kädestä, joka
ei ole lääkärille ojennettu, minun vasen käteni itkee kaikkea
yksinjäämisen surua,
lapsena leikattua silmää eetterinukutuksessa, minä itken
itseäni ja käsiäni näitä molempia,
jotka olen pettänyt ja jotka ovat minun
lääkäri vihreän takana leikkaa ja ompelee, käsityöläinen,
minä itken kuin en koskaan ennen kipuja, joita ei voi leikata
kuukausien jälkeen kämmenessä on koelaulu kauniista arvesta

Ruiskautus käsidesiä, jokaisen sormivälin huolellinen hieronta.

Mummo on muurahainen, mummon muisti on mennyt,

mummo on raparperin sitkeä varsi.

Osasto kopisee linoleumiaskeleita, ovet narisevat,

astiakärryn jarru on jumissa.

Mummo ei odota mitään,

aikalauseet on unohdettu omenapuiden lumeen.

Ojennan lusikan, sormeni ovat steriilit,

mummon kutistunut suu avautuu.

Kiisseli läikähtää. Peiton päällä pisaroi.

Kun mummo kuolee ja laitetaan hautaan, muistan kädet.

(runo on sarjasta ”Maalari maalasi kaivoon valoa ja muita ääniä, unia”, joka palkittiin Pirkanmaan kirjoituskilpailussa vuonna 2013)

Naapurin Kaisu lunta lapioi. Hervanta, Mänttä ja Haapamäen rata. Autopsia ja meno-paluu satumaahan. Sanoja kuvitellulle runoilijalle ja orkidea onneksi.

Olen kaunis ja ihana.
Toistan sen seuraavana päivänä.
Tänään on kolmas päivä ja kuulen äänen päästäni.
Olen kaunis ja ihana.
Minä kelpaan ja riitän.
Tässäkö se oli?

(Katri Ikonen)

Kannen kuva: Teemu Paarlahti

BoD

9 789528 065371